

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. IV. Ambæ æternitates, felix & infelix, id est, omnes damnati, & omnes salvati aspiciunt Jesum Christum in cruce, sed modô valde diversô.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

ipsum solum esse à creatione mundi è tot millionum millionibus hominum, qui vixerunt in terris: ita, ita ipse solus est, qui totam vitam suam exegerit in malo, de quo nobis ex sacris litteris constat, quòd finierit sanctè. Non nisi ipsum solum novimus à creatione mundi, & certitudinem non habemus, an futuri sint adhuc similes alii,

ex nunc usque ad consummationem sæculi. Pondera, quàm cæca illius foret temeritas, qui auderet prætere, quòd, postquam sicut ipse vixerat, moriturus quoque sit, sicut ipse. Hoc exemplum non est, quod proponitur ad imitandum, sed est speciale prodigium misericordiarum Dei, quod potius est admirandum.

ARGUMENTUM.

Ambæ aeternitates, felix & infelix, id est, omnes damnati, & omnes Salvati aspiciunt Jesum Christum in Cruce, sed modo valde diverso.

ARTICULUS IV.

Symbolum
duarum aeternitatum, felix & infelix

Dixi vobis, fratres mei, perrexit Spiridion, quòd introducens vos in hoc sacellum, introducam vos in aeternitatem; cujus hic aspiciatis Symbola: attollite in altum oculos, ubi vester sese perdit aspectus in cælo, splendore ac lumine mirificè referto, desinente in vastam planitiem, nullis circumscriptam limitibus, & hoc representat vobis aeternitatem beatam. Dejicite exin oculos vestros in magnam abyssum, quam aspiciatis apertam inter Crucem Jesu Christi, & illam mali latronis, cujus totam attingere non poteritis profunditatem, nihilque ibi vestri videbunt oculi, nisi horrendam quamdam caliginem, quæ

est terrori. Et hæc tenuis imago est infelix & calamitosa aeternitatis. Crux Salvatoris figit pedem super harum aeternitatum unam, & caput attollit versus alteram. An hujus bene comprehendis mysterium?

Hoc est, quòd decreta, quæ fecit Deus ab aeternitate sua super omnes creaturas rationales, pronuntiata sint è Cruce, velut unico throno justitiæ magni Dei. Aspicio tria judicia summe formidanda, quæ tria sunt barathra nostræ cognitioni impenetrabilia. Primum est iudicium Dei supra Deum ipsum, per quod condemnatus est ad tolerandam mortem Crucis. Secundum est iudicium malo-

Aaaaa 3

rum

Tria judicia
affixa Cruci
illud Jesu
Christi, illud
Angelorum,
& illud ho-
minum.

rum Angelorum, per quod condemnati sunt ad habendum nunquam partem è fructibus Crucis Salvatoris mundi. Et tertium est iudicium hominum, per quod condemnati sunt, ad reddendum exactissimam rationum de passione & morte Redemptoris sui. Qui reddent bonam rationem de ea; ecce felicem æternitatem præparatam, quæ ipsos recipiat. Et qui non reddent; ecce infelicem æternitatem reseratam, quæ ipsos deglutiat. Et idè dixi, quòd utraque æternitas aspiciat Passionem & mortem Jesu Christi, sed diversimodè.

Verum est, Jesum Christum, qui proprius est Filius Dei, sublatum esse in Crucem, velut reum iudicatum & condemnatum per sententiam æternam Dei Patris sui; sed postquam hanc subiit sententiam, hic dolorum & ignominiarum ipsius thronus, factus est thronus gloriæ & magnificentiæ ejus; *Patibulum damnati, factum est tribunal judicantis.* Et hinc commemoratur velut Judex supremus, cum tota judiciarii muneris potentia, quam Pater ipsius æternus suis consignavit manibus:

Joan. 5. v. 22. *Omne iudicium dedit Filio; & ipse decernit æternitates creaturis suis, & decernit illas è Cruce sua, & virtutem Crucis suæ, & ob causam Crucis suæ.*

Vos Angeli rebelles, vos nunquam venietis in partem fructu-

um Crucis meæ, & peribitis in æternum, absque ulla gratia. Ah! cur ita Domine? an passio tua sufficiens non est ad salvandos Angelos peccatores, sicut ad salvandos peccatores homines? est ipsa plus quam sufficiens; sed misericordiam exhibebo hominibus peccatoribus, sed non peccatoribus Angelis. Eecur tam inusitatum in eos rigorem, quem non exerces in homines? non commiserunt ipsi nisi unicum peccatum, & homines committent eorum millionum millia: non commiserunt ipsi, nisi peccatum mente; & homines committent ea mente ac corpore: sunt ipsi creaturarum tuarum nobilissimæ, & homines non sunt, nisi vermiculi terræ in comparatione; non indigent ipsi, nisi unâ solâ gratiâ, cum qua, si semel sunt conversi, nunquam amplius pervertentur, & homines non nisi tuis abutentur gratiis; oportebit illarum prodigere plurimas pro eis, per quas postquam conversi fuerint, non facient, nisi quòd continuo & absque intermissione se denuò sint perversuri.

Eecur ergò Domine, terribilem adèò rigorem justitiæ tuæ in eos? Itane talem in creaturas tam speciosas? Itane pro unico peccato cogitationis; & peccato, quod non duravit nisi momento unico Angelico, abnuere
ipsis

Angeli con-
demnati, ut
non habeant
partem è fru-
ctibus Crucis.

Mat

Cor
circ
judi
gelo

ipsis voles gratiam, quam in tuis tenes manibus, & ex qua ipsorum dependet aeternitas. Et non voles, ut aliquam habeant partem ex meritis passionis tuae? sed condemnabis ipsos absque misericordia? & ad quid condemnabis ipsos? non solum, ut exulent in aeternum è caelo, & nunquam videant faciem tuam; sed condemnas ipsos, ut ardeant in igne aeterno: *in ignem aeternum, qui paratus est diabolo & angelis ejus.* Itane pro momento hoc inobedientiae, quae tuae restiterunt voluntati, pati in aeternum, in aeternum, in aeternum, in singula momenta ignem inferni? & judicium hoc pronuntiatum est, & haec in eos sententia mandatur actualiter executioni, & mandabitur actualiter in omnem aeternitatem. O judicia Dei, quam estis terribilia! O judicia Dei, quam estis profunda barathra!

Matth. 25.

Consideratio circa terribile judicium Angelorum.

Quid possumus ex hoc deducere, nisi quod Deus admodum luculenter ostendere nobis voluerit odium infinitum, quo prosequitur peccatum, eoque tam severe in nobilissimis suis id puniat creaturis? O homo, parve homuncio terrae, fige oculos tuos, & considera attentè profundam hanc abyssum judiciorum Dei! an tam firmus, tam constans tibi sit animus, quin ex eo concutiaris? an unica tibi sit gut-

ta sanguinis, quae in tuis non congeletur venis? quis es tu respectu Angeli? & si pro unico solo cogitationis peccato is ita acceptus est ab implacabili justitia Dei, quid expectandum erit tibi, qui tam ingenti, scates enormium peccatorum numero? exploratum tibi est probè tuum periculum, vel potius inevitabilis tua perditio in exemplo damnationis aeternae rebellis Angeli.

Sed Jesus Christus ostendens tibi illam, agnoscere te vult magnam misericordiarum suarum in te abundantiam. Quid mereris à teipso, tu, qui minor es Angelo ex natura, magis odio dignus, quam malorum Angelorum pessimus, ob multitudinem & magnitudinem criminum tuorum? & nihilominus, quod abnuit Angelo, concedit tibi, ipsum repellit, & tui misereatur. Quid obstringit ipsum ad hoc? O bonitas infinita! Itane nos sic amas? nec unicam sanguinis tui guttam donare voles, nec pro omnibus, nec pro Angelorum peccantium unico; & illum effundere anhelas totum ac integrum, tum pro omnibus, tum pro quolibet peccatorum hominum. O si forent tam ingrati, ut non amarent te ex toto corde suo, & ex totis viribus animae suae, nonne atrociorum mererentur infernum eo, qui praeparatus est supplicium Angelorum.

Quantò majores favores acceperimus quàm Angeli.

lorum rebellium? procul dubio; siquidem, cum majores acceperint favores, magis se culpæ reddent obnoxios, si fuerint ingrati.

Mira ingrati-
tudo homi-
num,

Nihilominus res stupenda, aspiciere insensibilitatem & prodigiosam cœcitatem hominum! pro ipsis omnibus, proprius Dei Filius omnem suum voluit effundere sanguinem, & eorum plurimi æstimant ipsum hocci, redigentes semetipsos ad infelicem diabolorum, qui illo privantur, conditionem. Omnes infideles, quorum numerus longè transcendit illum Christianorum, huic accensentur cœtui; & inter fideles, qui magnum hoc beneficium se agnoscere profitentur, Christianorum amplexi institutum, quantos reperire est, qui illum contemnunt, & ex eo sibi fabricantur majorem suæ condemnationis ansam! siquidem non solum respondendum ipsis erit de peccatis à se commissis, sicut rebellibus Angelis, sed etiam reddenda erit ratio de passione & morte Redemptoris sui, quod Angelis rebellibus non incumbet, utpote nunquam de hoc interrogandis. Quis non fatebitur conditionem ipsorum incomparabiliter fore deteriorem, quam illam diabolorum?

Erit aliquando dies, quo ea, quæ modò nostris absconduntur oculis, manifesta erunt oculis tum omnium Angelorum,

tum omnium simul hominum, JESUS Christus faciet in judicio finali, quod fecit in Cruce sua. ante tribunal JESU Christi, ex quo publicabit & palam enuntiabit sententias, quas pronuntiaverat eòsque clam & in occulto. Ex Cruce ipsius, in qua proprium suum judicium erat affixum, procedent omnes sententiæ in creaturas ab ipso pronuntiandæ: habebit tunc à dextris suis oves, & à sinistris suis hædos; faciet id, quod jam factum est, quando potestatis suæ judicariæ primum exercens actum in Cruce, ex una parte habebat reprobum, & ex altera prædestinatum, & cuilibet suam ordinavit aternitatem, juxta quod meruerat vel usu bono, vel despiciatu Crucis suæ. Parvum hoc erat illius compendium, quod aliquando in sua amplitudine orbis videbit universus.

Aderit tandem illa dies, qua Conditio hominis peccatoris deterior erit in die judicii, quam illa diaboli. comparandum ibi nobis erit, ad percipiendum ex proprio ore JESU Christi, irrevocabile aternitatis nostræ decretum, ubi suam subducere præsentiam, nulli erit liberum. At pono, liberum tibi fore, ut compareas ibi in qualitate, quæ tibi placuerit, quam eligas tibi ipse, an comparere voles velut diabolus? hæc propositio percellit te horrore, efformas illicò signum Crucis, & respondes: custodiat me Deus, homo sum; jus mihi est ad beneficium Redemptionis hominum,

num, in qua diaboli nullam habent, nec habebunt partem. Sed felix fortassis fores, si compares ibi velut diabolus, & non velut homo? siquidem respondendum tibi non foret, nisi de unico solo peccato, nec reddenda tibi ratio de adorando sanguine Salvatoris mundi, si ex Angelorum rebellium esses numero; sed homo cum sis, respondendum tibi erit de peccatis plurimis, & ratio reddenda de inestimabili beneficio Redemptionis, quam impendere Salvator noster voluit nobis. Haud refert, comparere nolo coram Jesu Christo, velut diabolus, quem exclusit a suae passionis beneficio; comparebo ibi velut homo, pro quo mortuus est in Cruce.

Verum reperire est homines diversarum omnino conditionum: ingens est valde numerus infidelium, qui nunquam cognoverunt Jesum Christum, qui ignorarunt, ipsum esse pro se mortuum, quique sui non fuerant illuminati luce Evangelii, & minor numerus fidelium, qui cognoverunt ipsum, qui ipsum adorarunt, quique publice sunt professi, se esse Christianos. Elige e duabus conditionibus illam, quae magis tibi videbitur proficua. An comparere voles coram Jesu Christo velut infidelis, qui non cognovit ipsum? non,

respondes, tam infelix non sum, quod fuerim infidelis: Christianus sum, baptizatus sum, auspicata me sors beavit, ut in sum me adoptaverit filium, ut in sancti Evangelii sui juraverim legem. Sed fortassis melius foret pro te, ut compareres ibi velut infidelis, & non velut Christianus; saltem enim aliquod excusationis praetendere genus posses, nempe ignorantiam tuam, quae quidem tuae non obstatet condemnationi, sed tamen tuum imminuere posset supplicium: siquidem scriptum est, quod servus, qui cognovit voluntatem Domini sui, & non fecit secundam voluntatem ejus, vapulabit multis; qui autem non cognovit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis.

Ergo Christianus es, & in hac conditione apparebis coram tribunali Jesu Christi. Tu cognoscis omnes voluntates ejus, & exploratas habes omnes obligationes tuas. O quam magnae sunt illae! edquod, dum Christianus es, Religiosus sis Crucis. Antiquitus omnes Christiani nuncupabantur *Religiosi Crucis*. Inprimis Religiosus es: verum enim est, fecisse te professionem in Baptismo tuo, magnae hujus & unicae verae Religionis, quae est in mundo, habentis pro Institutore suo, & superiore suo generali Jesum Christum ipsum, & professio tua impressa est usque in essen-

Omnes Christiani sunt Religiosi Crucis.

B b b b b tiam

Conditio maiorum Christianorum erit peior in judicio finali, quam illa infidelium.

ho-
cca-
rior
e ju-
am
li.

flus
udi-
,
it in
a.

tiam animæ tuæ, caractere, qui delebitur nunquam. Secundo Religiosus es Crucis: siquidem publicam facis professionem, reddendi te, quantum poteris, conformem Jesu Christo in Crucem suffixo, & hic instituti tui præstitutus est finis.

Horrendum
spectaculum,
videre Chri-
stianum co-
ram iudicio
Dei,

O quid erit aspicere Christianum coram tribunali Jesu Christi! aspiciate Angeli boni & mali, attendite nationes infideles, & considerate. Ecce vobis Christianum, ecce vobis Religiosum, & Religiosum Crucis, qui rationem reddet Jesu Christo de omnibus obligationibus suis. Si fuisset Angelus rebellis, respondendum ipsi non esset nisi de unico solo peccato; si fuisset infidelis, respondendum non foret, nisi de peccatis commissis contra legem naturalem suæ insculptam conscientia, & de infidelitate sua, quæ infeliciter privaverat ipsum suæ beneficio Redemptionis. Sed Christianus est, Religiosus est Crucis, majoribus locupletatus est à Deo favoribus quàm Angeli, plura accepit ab ipso, quàm omnes nationes infideles. Ipse igitur ex omnibus hominibus majores habet, quibus stringatur obligationes: Jam quæstio est, an ritè adimpleverit suæ partes professionis.

Venite, Christiani, venite, Religiosi Crucis, ubi vestra est regula? Ecce vobis illam; san-

ctum ipsa est Evangelium. An Quæretur ex
probe nōstis illud? omnis enim Christiano, an
Religiosus sub pœna peccati bene sciverit,
mortalis obligatus est suam nōs- & observa-
se regulam. An nōstis vos ve- verit suam re-
stram? an nōstis, quænam sit gulam.
doctrina, quænam sint præcepta,
quænam sint consilia, quænam
sint effata & placita, quisnam
verus sit Spiritus sancti Evange-
lii, quod tua est Regula? non,
credidi hoc mei muneris non
esse, curandum hoc reliqui Pa-
storibus & Doctoribus Ecclesiæ,
quibus incumbit scire hæc om-
nia; quantum ad me, abundè
sat mihi fuit apprimè peritum &
præstantem me reddere in spe-
ciali meo instituto, artificis, mer-
catoris, Jurisconsulti, nobilis, cæ-
tera illorum curæ duxi relin-
quenda, quorum interest ea sci-
re & docere alios. Ah! infelix,
magis nocens ac reus cunctis dæ-
monibus, magis sceleratus, ma-
gisque perverlus cunctis infideli-
bus, quibus nulla sancti Evange-
lii fuerat notitia; lumen cœli ha-
bebas ob oculos, & hos aperire
non es dignatus, ut aspiceres il-
lud. Quanta abominatio!
quanta cœcitas, quòd minimus
opifex magnâ contentione stu-
deat expertum se reddere in ar-
te sua, quòdque nihil sit, quàm
ingens hoc Christianæ profes-
sionis, à qua dependet æternitas,
institutum, quod negligatur ita,
ut quasi nemo sit, qui præcipuum
suum

suum huc conferat studium, ut eximius in hoc & praestans evadat. Verum vos hujus non tangit cura.

Sanctus Augustinus in egregio illo sermone, quem dixit ad ad Catechumenos jamjam dispositos ad amplectendam Religionis Christianae professionem, ob oculos ipsis ponit magnitudinem obligationum suarum, & exactam rationem, quam reddere aliquando debent coram tribunali Jesu Christi: *prae*sto erit adversarius diabolus, recitabuntur verba professionis nostrae. Quando ibi eritis, fratres mei, aderit & diabolus, ut sit accusator & adversarius vester; proferentur ibi in medium & recensebuntur palam verba, quae effati estis in professione vestra, quarum virtute obligati eratis conformes vos reddere Jesu Christo crucifixo; & convincemini, fugisse vos potius, quam esse sectatos hanc conformitatem. Accusabit ille vos, quod, cum acceperitis infinitam ratione majores, quam ipse, à Deo favores, vos magis fueritis ingrati; quodque, cum ipse ex iustitia Dei privatus fuerit gratia Redemptionis, vos illam privaveritis vosmetipsos ex iniustitia & iniquitate vestra; quodque ex homine fragili, pro quo mortuus est Jesus Christus, vos reddere volueritis protervum & pertinacem diabolum, pro quo

ipse habere nil voluit misericordiae. Ex quo deducet tandem, aequum non esse, quod, cum ipse damnatus sit, ob unicum duntaxat peccatum, abs eo, quod ullam acceperit unquam gratiam, ut cuius dolere & poenitere poterat, vos damnati non sitis post tanta commissa peccata tantisque profanatas gratias. Quid respondebitis ad hoc?

Hoc totum non erit, quod daemones habeatis obsistentes vobis. Sed omnes infideles nationes, juxta Evangelium, *surgent* in judicio cum generatione ista, & condemnabunt eam. Eheu! quid profuit nobis habuisse jus legitimum ad Redemptionem Salvatoris, velut omnes reliqui homines peccatores, pro quibus effudit sanguinem suum, cum non cognoverimus ipsum? & nihilominus de magno hoc beneficio reddenda nobis est ratio, & in nostra perimus ignorantia. Sed, vos, Christiani, quibus copia & facultas erat possidendi infinitos thesauros passionis Salvatoris vestri; vos, quibus affulgebat lumen fidei, ad ipsum cognoscendum; vos, quibus erat Evangelium, ad demonstrandum vobis obligationes vestras; vos, qui emisistis professionem sequendi & imitandi ipsum; vos adorabatis Deum contemptum, & amabatis vanitates; vos adorabatis Deum pauperem, & au-

Matth. 12.

Nationes infideles surgent in judicio contra Christianos.

B b b b b 2 cupa-

Daemones surgent contra Christianum in die judicii.

S. August. in serm. ad Catechum,

cupabamini divitias; vos adorabatis Deum afflictum, & infatiabiles inhiabatis voluptatibus; vos obligati eratis vi professionis vestrae, ut essetis Sancti, sicut Iesus exemplar vestrum est Sanctus Sanctorum: *Scriptum enim est: Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum*; vos id bene noveratis, vos id bene poteratis, & vos id noluitis. In quo discrepatis à nationibus infidelibus, nisi solummodò in nomine? & augustum hoc, quod geritis, Christiani nomen, in vestram est condemnationem. Si nos promerimus infernum, dicent nationes infideles, tu Christiane ingratis, quot promereberis!

Quid dicitis ad hæc fratres mei? Ecce, quòd Passio & Crux Salvatoris mundi malis omninò denegata sit Angelis. Ecce, quòd collata quidem sit, sed ignorata ab infidelibus. Ecce, quòd collata quidem sit & cognita ab omnibus Christianis, sed contempta fuerit & despiciatui habita à plurimis illorum. Et super hos omnes exhibent è Cruce Salvatoris formidanda decreta, quibus ad infelicem condemnabuntur æternitatem. O quàm eorum, quibus largietur ipsa infinitæ felicitatis æternitatem beatam, exiguus in comparatione erit numerus! quinam sunt hi? an poterimus hæc sorte, ut accenseamur illis?

Erunt, qui verè fuerint Reli-

giosi Crucis, qui omnem moverint lapidem, qui omnem impenderint curam, ut suam instituerent vitam ceu veri Religiosi, & non velut mundani; sed velut Religiosi Crucis, qui vi professionis suæ obligatos se agnoscant, ad reddendum se in omnibus conformes, quantum poterunt, Iesu Christo crucifixo. Hi erunt, qui assiduum impenderint studium suæ regulæ, sancto scilicet Evangelio, ad addiscendum ex eo doctrinam salutis, & verum Iesu Christi Spiritum: doctrinam, quam totam in epitomen coactam aspicere poterunt in tribus his verbis. Primum, fugere vanos honores, amare contemptus. Secundum mori amori divitiarum, amare paupertatem. Tertium odisse voluptates, amare afflictiones. Probè nosse sublimem hanc doctrinam, est nôsse bene totum Evangelium; illam exercere in vitâ suâ, est verè esse Christianum, Religiosum Crucis: & pro his solum æternitas erit beata.

Ibit homo in domum æternitatis sua. Ite Angeli boni & mali; ite homines prædestinati & reprobi; ite omnes in domum æternitatis vestrae. Ex hac aspicietis omnes Crucem & Passionem Redemptoris. Verùm hoc erit oculis & affectibus plurimum inter se diversis. Ah! cogitate hoc bene. Quàm cogitatio hæc erit utilis salutis vestrae!

Felicitas bonorum Christianorum in die iudicii.

Eccl. 12.

Cogita bene hæc conclusionem de æternitate.

CON-